

Haber-Yorum

Gerçeklerin Ötesine Geçildiği Bir Asırda Batı'nın Çöküşü!

Haber:

“Ulusal Bilimler Akademisi Bildiriler” dergisinde yayınlanan yakın bir araştırma, “gerçeklerin ötesine geçme politikasına yönelik tartışmanın tırmanmasının, duygu ve akılcılık arasında bir denge söz konusu olduğunda, özel bir tarihsel dönemde yaşadığımızı işaret ettiğini” ifade etmiştir. Ayrıca araştırma, “gerçeklerin ötesine geçen çağın, birçok kişiyi şaşırttığını” dile getirmektedir. “Ulusal Bilimler Akademisi Bildiriler” dergisi, yayınlanmış makaleleri ilgiyi hak eden, bilimsel itibarı yüksek seçkin bir bilimsel dergidir.

Yorum:

Kitap, “gerçeklerden yoksun bir tartışmanın ortaya çıkmasının, daha derin bir değişimin parçası olarak anlaşılabilirliğini” öne sürüyor. Modern Batı dünyasındaki diyalog ve söylemin bir vasfı olarak bilimsel literatürde gerçeklerin ötesine geçme veya gerçeklerden yoksun olma teriminin kullanılması, dolaylı olarak Orwellci bir perspektiften olmasa bile açık olan bir husustur. Birçok kişiyi şaşırttığı iddiasına gelince; şayet durum bu şekildeyse, Trump dönemi söyleminin pandoranın kutusunu aleni olarak açmasından bu yana geçen 5 yıl boyunca şaşırtıcı bir şekilde yavaş yavaş patlamaktadır.

O dönem Başkan Trump'ın danışmanlarından Kellyanne Conway, 2017'de bir gazeteye verdiği röportajdaki sözleriyle gerçeklerin ötesine geçme çağını ortaya koymuştur. Zira Trump'ın basın sekreterinin, Trump'ın başkanlık açılışının “hem şahsen hem de dünya çapında bir açılış törenine tanık olan en büyük izleyici kitlesini” çektiğini iddia ettiğinde yalan söylediği ortaya çıksa da basına gerçekler olarak sunulmuştur. Ancak basın sunulan gerçekleri çürütmeye çalışmak yerine Trump'ın basın sekreterinin “alternatif gerçekleri” olduğunu söyleyerek meşhur bir yanıt vermiştir. Bunun üzerine medyadaki bazı kişiler hemen “alternatif gerçekler” diye bir şey olmadığını, sadece gerçekler ya da yalanlar olabileceğine dikkat çekmişlerdir.

Hatta ABD başkanlık seçimlerine ve İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden ayrılma oylamasına gidilen aylarda, sosyal medya platformları savaş alanı haline gelmiştir. Zira sosyal medya robotları, bilgisayar korsanları, veri araştırma şirketleri ve yabancı ülkeler, dakik olarak tasarlanmış bir şekilde önyargılı ve yalan propaganda yaymak yoluyla fikrin oluşumunda aktif katılımcılar haline gelmişlerdir. Dolayısıyla büyük teknoloji şirketlerinin yardımıyla yapılan çevrimiçi toplantılar, her birinin diğerlerinin gerçekleriyle çelişen ve bizzat kendi kendini güçlendiren gerçeklere sahip baloncuklar oluşturmuştur. Dikkat çekici bir şekilde Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere, başta Rusya olmak üzere yabancı güçleri siber taktiklerle demokrasilerine müdahale etmekle suçlamışlardır. İroni olan ise Amerika ve İngiltere'nin, CIA ve diğer Batılı istihbaratları, önce komünizme ve ardından İslam'a karşı değerlerini ve sömürgeci egemenliğini yayma peşinde koşarak Latin Amerika, Afrika, Orta Doğu ve Asya'daki diğer ülkeleri sabote etmek için on yıllar

boyunca harcamalarının ardından şikayetçi olmalarıdır. Zira gerçekleri çarpıtmışlar ve kendi çıkarlarına göre darbe ve karşı darbeleri kışkırtmışlardır. Dolayısıyla yalan, yurtiçinde ve yurtdışında Batılı siyasi söylemin bir parçası olmuştur. Ancak yalanlar en azından gerçekler şeklinde gizlenmekte ve siyasi rakipleri de gerçek ile batılın arasını ayırt etme görevini bırakmaktadır. Ama tarihin bir aşamasında bu husus, çok yorucu bir hale gelecektir.

Ulusal Bilimler Akademisi Bildiriler Kitabı'nda açıklığa kavuşturulan bir şey de, İngilizce ve İspanyolca basılı yayınlarda, dil kullanımındaki değişikliğin ortaya çıktığı gibi 1850 yılından bu yana akılcılığa karşı duygu dengesinde sürekli bir değişimin olduğudur. Zira yazarlar şunları bulmuşlardır: "1850'den sonra, Google tarayıcılarında duygusal kelimelerin kullanımı sistematik olarak azalırken gerçeklere dayalı argümanlarla ilişkili kelimelerin kullanımı istikrarlı bir şekilde artmaktadır. Nitekim bu tarz seksenlerde tersine dönmüş ve yaklaşık 2007 yılında bu değişim hız kazanmıştır. Dolayısıyla diller arasında gerçeklerle ilgili kelimeler sık bir şekilde düşerken duygu yüklü dilin yükselmesi, toplumsal dilden bireysel dile geçişin paralel bir eğilimdir." Avrupa'da sanayi devriminden bu yana devam eden bilimsel ve teknolojik gelişmelere rağmen Batı'da mutlak gerçeğe olan inanç azalmış olup mevcut araştırmalardan bu eşiğe, akılcılığın tersine döndüğü ve gerilemeye başladığı seksenli yıllarda ulaşıldığı çıkarılabilir.

Seküler medeniyetin, inancın yersiz olduğunu ilan etmesinin yanı sıra insanın toplum ve dünya içinde bir uyum ve amaç duygusuna öncülük etmesi için sağ ve solun yanıltıcı ideolojileriyle korkunç başarısızlığını ilan etmesiyle akılcılık yüksek konumunu kaybedebilir mi? Mutlak hakikat kavramına ironi ile bakıldığında, onun yerini bir şeylerin alması kaçınılmazdır. Makalenin bulgularına göre "ateşli duyguların" ortaya çıkması ve aynı şekilde "toplumsal dilden bireysel dile geçişin paralel" olması, iki şeyin sonucu olabilir. Birincisi: Batı Kapitalizmi doğası gereği bireycidir ve kişisel açgözlülüğün, ortak çıkarlar üzerine inşa edilebilecek tek temel olduğu öncülüne dayanır. İkincisi: Hem his hem de düşünce bireysel algı eylemleri olmasına rağmen, akılcı düşünce toplu kabule veya reddedilmeye açıkken his ise net değildir ve bireyde başlar ve bireyde biter.

Sezgi kötü bir şey değildir. Zira o, herhangi bir kişinin insanlarla dolu bir odaya girmesine ve etrafındaki herkesin beden dilini incelemesine gerek kalmadan anında "orada bir şeylerin yanlış olduğunu" hissetmesine izin veren temel bir yetenektir. Nitekim sezgi, arkadaşları ve tanıdıkları anında tanıma yeteneğimizin ötesinde olan bir şeydir. Hatta bizler, yabancı birinin onları tanıması için yeterince tanımlamada bile başarısız olabiliriz. Dolayısıyla sezgimize değer vermek hikmettendir. Ancak akıl, daha değerlidir ve daha fazlasını görmemizi sağlayabilir. Sorun şu ki bir insanın görmesi gereken en önemli şey, insanları kişisel hayalleri ve hayal kırıklıklarıyla baş başa bırakan yanlış bir Laiklik bilgi teorisinin yükü olmaksızın sadece akıl aracılığıyla görebilmesidir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Abdullah Rubin